

MARCZIUS TIZENÖTÖDIKÉ.

Kedd

34. szám.

Pest, majus 29-kén 1849.

E lap megjelenik minden estve, vasárnapot kivéve. Előfizetés mai naptól december végéig Budapesten házhordással 5 fr., vidékre postán horitékban 6 fr. p. p. Hónapos előfizetés csak helyben, s a hónap első napjától kezdve fogadtatik el. Előfizetheti helyben a kiadóhivatalban (Országuton, Kunevalderház) és minden postahivatalnál. Hirdetések egy háromszor hasábozott sorért, vagy ennek helyéért 2 kr. pp. — Egyes szám 3 kr. pp.

Pest, majus 29-kén.

Sokan maig olly illusióban élnek, mintha szabadságharczunk sikerére nagy nyomatéka volna annak, ha ez vagy amaz kormány a parlamentben egy pár szépen hangzó phrasist vágott rólunk az interpelláló követ szemé közé.

Mások plane már a segítségünkre rendelt szuronyokat is meglátják széles jó kedvükben.

Mindez nem egyéb, mint hiú gyönyörködés az illusiók tarka országában.

De egyuttal bizalmatlanságra mutat önnön erőnk iránt.

Sokan képzelni sem tudják, hogy a magyar magára hagyatva birjon valami fényesebb eredményt felmutatni a világ előtt. Kik Windischgrätz bitor uralma alatt négy hónapot átszenvedtek, megfogni alig birják, honnan került elő annyi győzelem, hogy a gögös zsarnok elhuzódni kénytelenített körünkből. A pestiekre nézve szinte jótékony hatású volt, hogy a budai ostrom előttük folyt le, — láthatták a magyar vitézséget egész ereje teljében, hogy bizzanak az igazságos ügy diadalában.

A nagyobb rész már ki is gyógyult félenkségből. Csak még az a rejtély előttük, hol szerztünk annyi fegyvert! És ekkor megint elkezdenek ábrándozni külső hatalmak segítségéről, mert nem hihetik, hogy Nagyvárad és a győzelmek elég fegyvert adhattak volna. Pedig mégis úgy van.

Azon illusióból is ki kell hát gyógyulni, mintha a kormányok rokonszenvi nyilatkozata valamit lenditene győzelminken.

Czifra szóbeszéd az egész, mire építeni csak gondatlan könnyelműség tudna.

Mit használna nekünk Franciaország legtüzezebb sympathiája, ha magunk erőtelenek volnánk? Avagy tán Anglia mindjárt Fiume alá hozza hajóhadát, mint az ősszel némellyek hirdették, mert hinni szerették?

Mit az ember megtörténtnek ohajtana, utóbb elhiszi, hogy csakugyan megtörtént. Illyen volt a Jellachich elfogatásáról keletkezett hír.

Soha se ámitgassuk mi magunkat, ne sokat lörödjünk azzal, hogy ez vagy amaz kormány rólunk emlékezni méltóztatott.

Az európai kormányok politicáját piszkos önérdék vezet, kormányuk jobban török fejüket a statusquo fentartásának módjairól, mintsem egy ezt megzavaró mozgalom iránt rokonszenvet táplálni ráérjenek.

Ritka kormány az, melly a szabadságnak őszinte barátja volna, hanem barátja a hatalomnak, melly őt fölemelte, és hol magát megtartani törekszik.

Többnyire — bár az ellenzék padjain más-kép nyilatkoztak a jó urak, — elődeik példáját követik a kormányférfiak, sőt igen sokszor öröklök politicájukat is, mellyet, míg a hatalom szerkerére nem kaptak, a legdühösebben támadának meg egykoron.

Kivált a külső politica majd minden nemzetnél a leggyalázatosabb, — azért a kormányoknál ügyünknek támaszt keresni, nem igen érdemel fáradságot.

A diplomatiának csak annyira kell munkálódni részünkre, hogy ellenszenv ne gerjesztessék ellenünk és tettelegességekre ne határozza magát a külhatalom.

Nekünk a sympathiákat keresnünk nem szükséges, ime Lengyelország mit nyert vele? Nagy volt iránta mindenfelé a sympathia, s ők erre építvén, odajutának, hogy az orosz által elnyomattak, a kik aztán nagyot kaczagtak a sympathizálók és sympathizáltak szemé közé.

Avagy Krakó bombáztatását, az ottani köztársasági parány elnyomását, a bekeblezést meggátolhatta-e a diplomatia tintás fenyegetése.

Hol fegyverek határoznak, ott a diplomatia tolla nagyon gyengén fog. Napoleon diplomatiája hatalmas volt, mert karddal irt.

Mi szinte csak fegyvercinket csattogtassuk úgy, hogy megrémüljenek reá a zsarnokok: a népek sympathiája fölénk fordul, sőt a kormányok is tán egy kissé kényelmesebbnek érzendik, ha velünk értekezhetnek, mintha nélkülök fejeznők be a megkezdett művet.

Soha se várjunk mi sem innen sem amonnan a kormányoktól segítséget. Rokonszenvet is a szomszédban gerjeszszünk, azaz, vigyük oda fegyvercink hatalmát, és szabadítsuk meg a népet jármától.

Lengyel, Oláhország lesznek a mi természetes szövetségeseink, kikre majd később támaszkodhatunk, de most az egész munka terhe vállainkon nyugszik.

Lengyel, oláh és német szomszédainknál kell nekünk tehát nem csupán fegyverrel, de szóval is hatnunk. Ismertessük meg őket viszonyainkkal, ügyünk állásával, tanítsuk meg őket a szabadság eszméire, a többi magától megy, ha kivált a háttérben villogni fog a honvéd szuronya, mire a nép támaszkodhassék.

Hadd hallgasson rólunk Páris, London, hazudjanak tetszésük s fölvelt szokásuk szerint ezután is a béres lapok: majd elmúlnak, ha győzelmek hangja ellenállhatlanul áttör a zsoldos hazugságok fellegrétegein.

Bizzunk magunkban és ügyünk igazságában: de készüljünk is ám, mintha félvilággal kellene megküzdenünk.

Félre az illusiókkal, — hanem tegyünk. Ne számítgassuk a rokonszenveket, — hanem inkább erőnköt.

Ezzel legyünk tisztában és ne n lesz annyi félelmes arcz.

Hivatalos tudósítás.

Major József, a borsodi védsereg II. százada századosa jelentéséből a ministerelelnökhöz.

Rózsahegy, majus 21-én 1849. Sass orosz tábornok f. hó 16-án Spitzkoviczról elindult 6-7000-ed magával Neumarkt felé, valami 400 kozákot s mintegy 600 osztrák és muszka gyalogságot ágyú nélkül hátrahagyván. A muszkának 2 kr. p. p. napi díja, mit az osztrák kormány 7 pkr. szaporit. Stisnye helységében 15-én zsaroltak, még ártatlan nőkön is erőszakoskodtak, néhányat megölték.

Hitelesen beszélnek már többen, hogy a muszka gyalogság elkorcsosult gyáva nép, lovasaik azonban jók, különösen lovaik szépek.

Tegnap Alsó-Kubinban az előrsöket személyesen vizsgáltam meg, és Likauka szorosát megnéztem. Az onnan küldött kémünk megjövé, azt mondja, hogy Vogel mult szerdán Puhora, Pruszkau, Harócz és Trencsin helyeken s környékén feküdt, honnan három utvonat visz a határszélékre. Trenk pedig 1500 főnyi erejével Budetin, Teplieska és Varinban feküdt. Szerdán bizonyos, hogy csata volt, s magán hírek örömmel hirdetik a magyar győzedelmet. Beszéli kémem, hogy Trenk 19-én d. e. 11 órakor érkezett volna Terkovára, hol három jó szellemű egyént elfogatott, baromilag megbotoztatta, s foglyokul tartja.

Naponkint özönlének a lelkes lengyelek, a harczzomjtól lelkesedve: de mi több, az osztrák táborból naponta számosan jönnek át, elragadtatással harczzolandók a magyar szabadságért, f. hó 18-án 12 közlegény, 1 tizedes és 1 dobos Vogel táborából dobszóval rukolt be Beszterczére. Így fogy lassanként az osztrák tábor, elvégre eléri az isten haragja.

A lengyelek beszélnek, hogy a muszka táborában a propaganda perczenként erősbül, és meglepőleg terjed.

Nem mellőzhetem el árvegyei szlancizai polgár Gallasz József ur nemeslelkűségét, ki a magyar harczzófiak részére 50 pár fehérruhát ajánlott melly ajándékot Görgey ur hadtestének el is küldtem.

Eddigélé már 40 db. fegyvert szerzett csapatom többnyire hurbanistáktól, mellyekért saját

fegyvereinket kieserélvén, azokat a nógrádiak fel-fegyverzésére részint a hradeki sópénztár őrzésére, részint a mozgó nemzetőr-csapat részére átadtam.

Hurbanistákat naponta keritünk kézre. El van fogva Czochius, jaszenovai evang. lelkész, Divéky Antal árvamegyei alispán a németek alatt, — a vasczi rector, császári biztos és kapitány.

Végre jelentem, hogy ön miniszerelnöksége tiszteletére csapatom fényes ünnepet ült Rózsahegyen. Harsány zenekar tolmácsolá szivünk érzelmeit. Ez ünnepnek eredménye az: hogy egy mozgó nemzetőrszázad alakított, kiküldetésük politicus rabok kísérete, s más segédszolgálatok teljesítésére. Ezt tettem Szentiványi Ödön s Görgey őrnagy ur rendeletére. Fogadja miniszerelnök ur csapatom nevében legőszintébb tiszteletemet.

Kedves köteletségemnek tartom az alább köve kezű, folyó hó 24-kén hozzám beküldött levelet a nyilvánosságnak átadni. Teszem ezt meleg köszönettel a kormány részéről, mely örül, ha nehéz pályáján egyes polgárok hazafisága által istápoltatik, és sebesült honvéd testvéreink nevében, kiket csak úgy lesz képes a haza megjutalmazni, ha ebben egyik polgár másikával versenyeznek.

És tettem e levél közlését azon egyetlen sajnálkozásal, miért hogy nem mutathatom be az illetők neveit is? De ezt nyíltan kiköté a szerénység, mely önmagában keresi jutalmát, és nem mások dícséretében.

A levél szóról szóra következőleg hangzik: „Minden honpolgár legszentebb kötelessége, a hon javához, vagy keresete és vagyonához mért áldozatokkal, vagy pedig fegyveres szolgálattal járulni. Ez utóbbira élemedett korom és szemeim gyengesége miatt immár nem levén képes: bátor vagyok tisztelt kormánybiztos urhoz azon alázatos kérelemmel járulni, méltóztassék alulírottakat a haza szolgálatában megsérült két oly egyének éltök fogytáig tartandó teljes és tökéletes ápolásával megbizni, kik a különben is sok oldalról igénybe vett kormányi segedelem nélkül nem képesek magukról gondoskodni.

Milly szeretet és részvételt fog ezen ápolás részünkről történni, mire örököseinket is kötelezendjük: arról a magas kormány mindenha meggyőződhetik.

Miért is annak ez iránti határozatát elvárva, tisztelettel vagyunk. Pesten majus 24-kén 1849.

Melly ajánlat következtében intézkedtem, hogy ezen jótéteményben két, arra lehetőleg legméltóbb sérült és tehetetlen honvéd részesíttessék. Pesten majus 29-kén 1849.

Irányi Dániel,
t. h. kormánybiztos.

Kedves köteletségemnek tartom bemutatni a közönségnek Balogh Pálné asszonyt, a kit a pesti katonai kórodák főápolónőjének kineveztem. E lelkes honleány fölfogva a nőnem magasztos hivatását, vitéz harcászaink ápolására sietett minden fölszólítás nélkül, és teljes buzgalommal fá-

radozott és fáradozik ma is vitéz hadfiaink gondos ápolásában Forster Amália asszonnyal együtt.

Midőn ezen követésre méltó s valódi önfeláldozással párosított buzgalmukért nekik a kormány és szegény sérült vitézeink nevében őszinte meleg köszönetet nyilvánítanék: egyúttal el nem mulaszthatom figyelmeztetni az illetőket, hogy mindazon kórházi készülétek, anyagok, szerrek sat., mellyek a kórházak számára bevásároltatnak, sérült vitézeink szenvedéseinek enyhítésére szolgálván, azokat lehető jutányos áron kiszolgáltatni sziveskedjenek, mert ez által részeseivé lesznek ők is e szép hivatás teljesítésének.

Pesten majus 28-kán 1849.

Irányi Dániel,
budapesti t. h. kormánybiztos.

A volt pesti guerillákhoz.

Ti hozzátok szólok bajtársak, kik velem a kölesönös bizalom és szeretetben egygyé lettetek.

A rut önzés imádói válhatnak csak el egy-nástól némán, szóltalanul és mogorván, mint a levegő kékjében uszó hideg fellegek; ti a testvéri szeretetben egyesültetek.

Mielőtt szétvonulátok a fővárosból, le akarom róni, mivel bizalmatoknak tartozom.

Tudjátok, mi sziveinknek olly édes vágya volt, ujjolag is megmaradhatni a mezőn, hol gyermekies örömmel iparkodtunk koszorukat szedni erdemvirágokból, nem teljesülhetett.

Szemere miniszerelnök hozzánk küldött nyílt rendeletében azt fejezé ki, miszerint: a hazának többé szabad csapatokra szüksége nem levén, megvárja a haza nevében, hogy valamely rendes zászlóaljhoz csatlakozzatok.

E rendeletben elvágatott előttem az ut tovább is fáradozni rokonszenyvetekkel találkozott csapatalakítási tervem kivitelében; mi által föl vagyok mentve egyszermind e lapok 26. számában tett ígéretem teljesítésétől is, miszerint a guerilla-csapat teendőiről és törvényeiről ígértem szólani.

Barátim! halljátok, hogy a messze északon zugás hallatszik, melly pusztító zivatarban édes hazánk felé akar közelgeni.

A muszka akarja megkísérteni, mint erősebb gyermeke a sátánnak, szabadságunk fáját ledönteni.

A muszka, kinek keblében megfagyott a sziv, hol a kegyelet és irgalom virágának nem lehet felvirulnia.

Kinek lelke olly hideg, mint a jégtenger fölöött süvöltöző fuvalmaké.

Kinek országa egy óriás-temető; kinek lakosai élő halotak: a muszka akar hazánkra rontani.

Uj ellenség akarja az előbbitől megkezdett irtóztatós szándékot teljesíteni.

Uj ellenség jó, hogy kiírta közülünk az üdvözület szent vallását, hogy letarolja a tudományok virágzó mezejét, hogy megfagyassza a gondolatot, hogy szétszaggassa közöttünk a szeretet lánczait és elfojtsa ajkainkon a hangot.

Uj ellenség jó, hogy elszakítsa a fiut apjától, a testvért testvérétől, a rokonságot rokonától, a barátot barátjától, hogy lerontsa az egyetértés tem-

plomát, s helyére emeltesse imádásul az egymás iránti gyűlölség bálványát.

Uj ellenség jó, hogy a kinpadokat állítson számunkra, hogy hóhérokat hozzon, kik a halál munkáját végezzék közöttünk, hogy élő holtakká tegyen bennünket is.

Emlékezzetek meg, hogy guerilla voltatok; ti is, mint számtalan testvéreink, előharcosai azoknak, kik a szabadság és igazság országát hivatvák a földön megalapítani.

A pesti esatár, a pesti guerilla elismerést vitt ki magának.

Egy honfi, egy polgár mit is kívánhat többet elismerésnél, mert betölté kötelességét?

Vétkes, ki kötelessége teljesítéséért többet kíván; bűnös, ki nem teljesíti azt.

Elmentetek ti is bajtársim a harcmezőre, hogy mint testvéreitek honszerelemtől lángoló kebletekkel gátot vettetek a rohanó ártnak, melly ezredéves szabadságunk fáját készült megdönteni.

Ismeretek az áradat romboló hatalmát, előtettek állott a vész egész nagyságában, és ti mégis elmentetek.

Lett volna bár a vész százszor rémltetesebb, nem kellett több, mint tudnotok azt, hogy haldokló anyátokat a szeretett hont veszély fenyegeti, és ti sietve mentetek a legnagyobb áldozatra elkészülten.

A félelem maga félt töletek; a bátorság bennetek testesült meg.

Mi lelkesített, mi bátorított föl benneteket, mi gyomláta ki utósó szálat is szivetekből a félelemnek?

A honszerelem...

A fiui szeretet leghangosabban szokott nyilatkozni a haldokló szüle ágyánál

Eljöttetek az irigység miatt e l s á r g u l t szomszédok fe k e t e gyászban, hogy élve megköttözzenek, hogy megássák sirodát és eltemessenek imádott kedves hon!

De mintha megnyíltak volna az elhunytak sirjai, és föltámadtak volna a rettegett apák, zajongás keletkezett mindenfelé, zajgása fiaidnak, kik fölkeltek, hogy elűzzék az irgalomra nem született szomszédokat, hogy viraszszanak fölöttek, hogy védelmezzenek.

A honszerelemre, melly benneteket a harcmezőre vitt, melly félelmet nem ismerő elszántságot öntött szivetekbe és erőt adott karjaitokba, a honszerelemre szólítalak föl benneteket bajtársak, feleljetek meg a haza várakozásának.

Legyetek ismét fegyveres védői a hazának.

Keressétek fel egymást, adjatok kezet egymásnak és esküdj-tek fel ujonnan szabadságharczosokul.

Legyetek a hazának és magatok között egymásnak védői mindenben és mindenütt.

Ne hagyjátok el egymást.

Válaszatok ki egy zászlóaljat, hová besoroztatni kívántok. Legyetek azok ismét, a mik valótok, ne kívánjatok urak lenni testvéreitek és barátaitok felett, mutassátok meg, hogy nem rang- vagy dícsőségvágy az, miért harcászni mentetek, hanem a szeretet szent kötelességét teljesíteni akaró kívánat.

Legyetek, miként valótok, testvérek egymás

között és nem lesz vész, nem lesz nyomor, nem lesz bármi rossz, melyet elviselni ne bírnátok.

Nem szólítalak fel a régi apák dicsőségére. Nektek arra nincsen szükségetek, kik úgy szeretik hazájokat, mint ti, nem szorulnak biztatásra.

Örökre szemetek előtt lebegjen a kedves hon, ha szenvedtek, érte szenvedtek, ha a legnagyobbat, éltetek, áldozzátok fel, ő érte áldozzátok azt.

Én ott leszek, ha bár messze is töletek, ha a vészfelhő ujonnan feltornyosul.

Isten veletek.

Romhányi Máté.

Tiszti előfogat és élelmezés Jász-kunszágon.

(Ha igaz, ne haragudjál: ha nem igaz, ezáford meg.)

Előfogat. E cím alatt használták a kerületi tisztviselők a városok lovait s kocsiját éjjel úgy mint nappal, köz és saját ügyben, innen és túl az operentián; e miatt kellett a városoknak minduntalan kocsikat lovakat újítani, mert kiméletnek, irgalomnak helye nem volt, kitűzte a tisztviselő, hogy honnan meddig, s hány órára, a többi a szegény lovak dolga volt és az ostoré, ez egy baj volt a sok közül, másik az

Élelmezés. A hajdani tisztviselők hizlalója. Pirulva gondol vissza a becsületes kebel, hogy lehettek művelt emberek, kik a városok nyakáni elődést életfeladatnak tekintették, kik egy helyen heteket töltve, naponkénti értekezést tartottak az előjárókkal az e n d ö k felett. A későbbiekről, mintegy másfél évtized óta ezt nem mondhatni; de volt egy sáskasereg, melly az érkező tiszt rovására magának jó napokat csinált, ez volt a másik baj, mellyen segíteni kelle.

A mult novemberi közgyűlés el is törölte ezen két rovatot, s helyébe a tisztviselőknek rendszeres fizetést rendelt.

Mi nem vártunk tökéletes javítást; mert tudtuk, hogy alkotói nagyrészt érdekelve vannak, az önérdék pedig a cselekvények rugója, és a gondolkodás formálója. Ki maga rendel magának fizetést, nem mindig szokott fősvénykedni; s itt úgy történt. Mondhatja ugyan valaki, hogy a közgyűlés nagyobb részét képviselőkkel, csak egy részét áll tisztviselőkkel; de ez, miután nem a külső forma, hanem a morális hatás ér valamint, csak szó szerint igaz, és nem valódi; amitásnak megjárja, egyébrek nem. A tisztviselő érti, mit tesz, de hallgat, a hol érdeke kívánja; a képviselők közt is megjárja egynéhány. de ezeket is vagy a nagy többség, vagy a jövődől kilátás elnémi ja, a képviselői nagy többség pedig vezetetik a helyett, hogy ellenörködnek, s számuk egészen hatálytalan.

Illy conjuncturák közt tehát nem is várók valami nagyon jót, de a megkésztült civillistánál mindezek daczára is jobbat vártunk. És midőn az megszületett, önök tisztviselők örültek, mi nem; midőn pedig Illési kormánybiztos által megsemmisítettett, fájt önöknek s nekünk jól esett, nem azért, mintha mi valaki fáradságát, költségét ingyen kívánnók, menten isten! hanem azért, mert

önzsebeinket apasztani azért, hogy önöké hizek s a krajezáros kováért garast adni csupa kegyeletből nincs kedvünk.

Azért hát ne szánják önök ezen eltörlött rendszert, melly különben sem olly remek mű, hogy helyébe jobbat ne lehetne alkotni; vagy tartásák fen, ha úgy tetszik, hisz önöké a hatalom; de higyjék el, hogy sem alkotóját sem fentartóját nem fogja holtuk után nyomni az érdemoszlop terhe, mig e rendszer súlya bennünket igen is nyomni fog.

Vagy ha már olly igen szerelmesek önök e műbe, mutassák meg legalább a bizonyos adatot és helyes alapot, mellyre építették, mert a mit a liszta fölébe függesztettek, az eddigi előfogatok, s élelmezések öszvegét, s az abból történt levonásokat, az csak fővény, mellyre 18 ezer pengő forint kiadást basirozni képtelenség, multból jövendőt, visszaélések tömegéből javítást, setédből világost készíteni nem lehet. Önök ezen categorice felállított rendszeres fizetéssel nem azt nézték, hogy a tisztviselő költsége és fáradsága érdem szerint térüljön meg, mert akkor azt kellett volna tenni, hogy a ki többet dolgozik, hivatalból többet utazik és többet költ, annak több térüljön meg, szóval: a categoriát munka és érdem szerint állítani fel, nem pedig hivatalos fokozathoz képest: hanem oda célozván, hogy a közpénztárnak bizonyos és meghatározott kiadást eszközöljenek, s a visszaélést gátolják, ezzel egy szép sine curát állítottak fel; heverőt és dolgost, halogatót és szorgalmast, tevőt és nem tevőt egyiránt fizetvén, jutalmazták a heverőt, büntetik a szorgalmat, s utat mutatnak arra, hogy a jó is így gondolkozzék: ha teszem is, ha nem is, egyiránt fizetnek, tehát nem teszem. Innen van, hogy főbb tisztjeinkből egyet sem látunk, pedig főleg illy időkben p. o. egy fő, vagy al, vagy k. kapitányi körút, megjárna ébresztésül és biztatásul. Hanem ezzel természetesen a civillist fogyna, pedig az annál jobb, minél épebben marad a zsebben; tehát adieu kerület-, kör-út, és magadra hagyott nép. Ki nem látja, hogy itt a cél fel van cserélve az eszközzel?

Ismételjük, ne sopánkodjanak önök a hiányos mű megsemmisítéseért. Utazzanak, mig a zavaros idő tart more patrio a községek járműin és költségein, ugyis vajmi kevés most a hivatalos utazás! a csendesebb idő beálltával pedig dolgoztassanak ki másokkal, az érdekeltek kizárásával, egy jobb rendszert. Mostanig pedig, ha ki mit költött fuvarra és utra, mutassa be hitelesen, s téríttesse meg magának, csak fuvarbért és élelmezési taxát ne követeljnek 4 hónapi hivatalos semmit-tevésért, melly idő alatt a kerületi közigazgatás egy részt megakadva, másrészt elbabareziánusodva minden esetre heverőben volt, mert ez a közpénztár és annak terheit viselő népelleni bűn lenne!

Ha pedig újabb fizetési rendszert készítenek, ne legyen az korcsmárosszámadás, ki egy lúdezombért az egész lúd árát követeli, a mi a kocsin, lovon saját gazdasági ügyeikben romlik és kopik el, ne róják fel a közönségnek, ne kívánjanak minden évben egy fogatot nyerni a közpénztáron: hanem legyenek méltányosok, és az önérdék némuljon el a valóság és tiszta hazafiság előtt, tanusítsák ezt tettel is. A haza nem kíván

önöktől egy lépést is ingyen, viszont önök se kívánjanak egy krajezárt is hiában.

Elvárjuk, mit tesznek önök.

A nemes resignatio mindegyiküktől méltó elismerést, a zsarolás méltó megrovást fog szülni, és ha ez kevés: bővebb téren is.

* * *

E cikk a nálunk (Kun-Sz.-Miklóson) circulált „Független“ című politicai lapba volt beszerkesztve; de mivel a kör szűk volta miatt csak kevesen olvashatták az illetők közül: ezélirányosnak tartottuk nagyobb közönség elébe hozni; szerzője, ki birtokunkba juttatta, hisszük, nem fog haragudni, miután nevét szőnyegre nem hoztuk.

Kisbéri László.

Kecskemét majus 25.

Olvastam szeretett Görgei tábornokunk felszólítását a pesti polgárokhoz, hogy bármit a budai várból elhoztak, vagy a katonaságtól megvettek, visszaadják, de nem tudta ám a vitéz tábornok, hogy Budára még más városokból is felmentek lopni.

Igen, ketten tőlünk is felmentek lopni. E gyönyörű két mákvirágnak neveik: Bu... J. és Gy... P.

Ugy, ugy, szép uraim! önök felmentek és várták Buda bevételét, de nem hazafiai szeretetből, hanem hogy onnét lophasanak.

De azt a böles vezér visszaköveteli.

És ha hirlapilag nem lesz közölve, hogy önök mindent visszaadtak, majd neveiket egészen kiírom.

Bu... J. ellopott egy kétesőü puskát, melyet mihelyt haza ért, 120 p. fiért kértek tőle, egy kardot, két nyergot, egy földgömböt, s meg többet is.

Gy... P. ki azonban egy kissé okosabb volt, nem fecsegte ki, hogy mit lopott, szinte hozott nyergot, egy kapitányi csákót és valami látesőfélét, melly nem kis értékű.

De az első még abban valami dicsőséget gondolt, mert midőn a kavéházban fenszóval dicsekednék, hogy mennyit lopott:

„Hiszen én is vehettem volna“, szóla egy ifju.

Mit hősiünk meghallván, teli torokkal kiabálta: „Én nem vettem, ön hazudik és nem becsületes ember, mig be nem bizonyítja, hogy én vettem.“

„Tehát lopta“. lön az egyszerű válasz. És hősiünk elkezdé a nagy történetet, hogy egy csapat tiszt nélküli honvéd mint választé őket meg vezéröknek, mivel látrák, hogy tiszték (bizony önök poláiból, ostobaságon kívül, mitsem lehet kiolvasni) és ugy másztunk be a falakon.

Oh hatalmas Mars! bujj el szőgyenlebedben! még a mi vitéz honvédeink ezt a két oktondit vezérüknek választák!!!

— Várasunk igen élénk, utczáin hemzseg a sok ujoncz, mind derék szálas fiatalok. Istenem! ha az ember végig néz rajtuk, mindig eszébe jut, hogy nem veszhet el azon hon, mellynek fiaii illy lelkesen sietnek honuk védelmére.

Itt van a 16-dik számú huszárezrednek is egy része, mind igen derék fiatal és huszáros kinézésűek.

Szili Jenő.

* .

Horvátországi hírek.

A „Südslavische Zeitung“ egy pár száma jutván kezeink közé, azokból a következőket tartjuk érdekesnek curiosumképen közölni:

April 30-káról Zágrábról iratja magának e lap, hogy a nagy bán Jellachich Eszék alatt 30,000 fegyverrel táboroz a vár védelme miatt. Vetter magyar tábornok ellen ugymond, a ki Földvárnál átkelt a Dunán, Burits dandára vitézül dolgozik. Varasdon van a tartaléksereg, melly Pettaunál fog összevonatni. — Szép kilátások a győzelemhez, ilyen aztán a folytonos előhaladás a rebelisek megsemmítése végett. — A nagy bán továbbá összeköti magát a szerbekkel. Rajta, majd gondoskodnak erről vezéreink, hogy az egész nagyszerű operatio valahol a holdvilágban történhessék meg. Zágrábra mindig várják Dalmát- és Olaszhonból a sok gránézert, naponként be-bemarschiroztatnak egyegy csapatkát, de az az átkozott harmincezer sehogyszem akar kitelni. Offensiv működést is ígér a levélíró, hanem csak azon esetre, ha majd az orosz ott terem. Hadd várják meg a jámborok.

Sziszekre az egész erdélyi generalcom-mando szerencsésen megérkezett a hadi pénztárral (a melly hogy üres volt, kétségtelen) nem különben egy csomó érdekes irománnyal (!) régi oklevelekkel s a mit még el nem vettek is, utánuk küldjük, ha annyira szeretik) sat. illy rongyokkal.

Karlovičnál folyvást a szerbek győznek a magyarok ellen, kikből teménytelenek hullanak, míg a szerb ötével hatával sebesül meg. A magyar spionokat egyre fogdozzák és lövetik — valahol képzeletükben.

Ugyanezen lap Pestről közöl egy levelet, mellyben az april 24-ki retirada meglehetősen leiratik. Hogyan égett a hajóhid, melly nemesak a tulbuzgó magyarokat, de a legschwarzgelbérzelműbb budaiakból is többeket elkészerített. Az egészet a horvátok vandalismusának tulajdonítják. Megírja, hogy a huszárok érkeztek Budára hallatszanak az éljenek, és látták, mikép ölelkeztek az őrző pestiek örömeikben.

Elmondja egy másik tudósításában, minő irtoztatos a magyarok fanatismusa, sőt ugymond a más ajkuaké is, határt nem ismerve tört ki örömeik a magyar seregek közeledtével, olly öröm volt ez, mit kifejezni lehetetlen. Az ujonczokat — ugymond — egyes városok ezerenként adják a magyar sereghez, az egész ifjuság mind fegyvert fog, hogy a tricolor alatt harcolhasson. A magyar bankjegyek újra teljes értékükben forognak sat. —

És ennyi lelkesültséget midőn bevall, mégsem tesz le szándékáról a közlő, hanem reméli, hogy Radecki modorában folytatandó harcuk mindent helyrehoz. — Csak reméljétek!

Curiosumnak ennyi elég.

Pest majus 29-én.

Fővárosunk mind inkább élénkülni kezd, a forgalom neki indult, mint a szabadság fesztelen napjaiban várható. A vendéglők tele vannak vidékről jöttökkel, kik látni akarják a felszabadult és Budát, látni Pest legszebb utcáinak romjait, hogy új gyűlölséget szivjanak az áruló dynastia ellen. Sok rombolás már kiigazított, csak a leégett házak tetői nincsenek meg és az erősen meglyukatott falak hálózata tátong a néző elé. Mire kormányunk Pestre jó, már több háznak sérülése eltűnend. A megkárosultak azonban nem panaszkodnak, egy szócskával sem kérnek pótlást, sőt inkább örömeik kimondhatatlan, hogy rontóik megbószultatták a magyar honvéd vitézsége által.

— A hadügyministerium hivatalnokainak, mindjárt a várbevétel utáni napon megparancsolatott, hogy minden pillanatban készen tartsák magukat az indulásra.

Az összes kormány, és országgyűlés, debreczeni hírek szerint, junius 10-ke körül volna Pestre érkezendő.

— A fegyvereket beszedő bizottmány ellen sok panaszt hallunk. Soknak fegyverét meg sem becsülik, mert a becsülő néha sétálni méltóztatik, mikor szükség volna rá. A többi ott működő urak is órákig antichambrozottatják a fegyvervívőket, mintha isten tudja, minő sok foglalatossággal volnának elhalmozva. A nyugtatványokat sem ártana kielégíteni rögtön. Még a decemberi napokból is láttam nyugtatványokat. A kormány gondja, hogy szigorú vizsgálatot tartson a netáni visszaélés fölött, és a nyugtatvány előmutatóit elégíttesse ki minél előbb.

— A budai ostromban megsebesült honvédek részére szerkesztőségünknek adakoztak:

Varga Ferencz 2 p. frt; Ficzek Károly 2 p. frt; Ebstein Ernestina tépetet és sebkötőt.

— A pesti szabad portyázó csapat tagjai 137. 23 p. frt. krjával 52 frt. 30 krt. pengőben tettek össze, melly összeg ugyane csapat tisztai kara által 60 p. frt. forintig egészítették ki, ezt Budavár ostromában sebesült honvéd bajtársaink közti kiosztásra ajánljuk, s önnök, illető helyre szolgáltatás végett kezébe adjuk. Pest, majus 26. Oroszhegyi Jósza, őrnagy.

— Nagy testvérek a sebesültek részére tépet, a hadsereg számára pedig puskatöltényeket küldöttek.

H I R D E T É S E K.

3-4

A NÉP BARÁTJA

czimű folyóirat

1849-diki majus és junius havi számaira 40 ezüst krajczárral és juliustól december végeig 2 ezüst forinttal lehet előfizetni Pesten a kiadóhivatalban **Magyar Mihály** könyvárusnál a ferencziek terén 410-dik szám alatt (az egyetem- és kalap-utca sarkán) és vidéken minden álladalmi postahivatalnál. —

2-2

Geibel Károly,

pesti könyvárusnál megjelent és kapható:

Új kimerítő

magyar-német és német-magyar

WSEBSZÓTÁR,

minden rangnak használatára.

Legújabb helyesírás szerint, minden elfogadott új magyar szavakkal bővítve.

Irta

Dr. Bloch Móricz,

oktató és a Magyar tud. társ. tagja.

Két kötetben. 2-ik javított és bővített kiadás. 4 frt. p. p.

Lipótvárosi fő-ut (Hochstrasse) 30. szám alatti házban 5 és 13 szobák egészben, de részletesen is kiadandók.

3-2

Egy 4 éves 15 markos, seregély-szürke csikó, sertéskereskedő-utca 1374. sz. alatti, Barányi-féle házban a legillendőbb áron kapható. Értekezhetni a tulajdonosnál.

A legjobb hajnövesztő és hajvést gátló kenet.

Úgy a szőke, pirók és ősz hajat, barkót és szakált sötétre színező miséggel is, újra készíthető Pesten: Nádorutca. 208. sz. A hatósó 1-ső emeletben sz. 12. köcsögje 1 és 2. pf.

ÁRVERÉS.

A megye házában, a komlókert irányábani kapu fölötti második emeletben, jövő csütörtökön, vagy is e folyó hó 31-dikén délutáni 3 órakor egy zongora, egy stock-óra, és többféle romladozott de használható házi bútorok fognak árverés útján kész pénz-fizetés mellett eladatni.

Olvasztott jó tehénvaj.

A nagy-hid-utczában 674. szám alatt levő házban van 9 — 10 mázsa olvasztott jó tehénvaj eladó; a venni szándékozók jeltensék magukat ugyanazon házban levő papiroskereskedésben Filtsó-testvérek czime alatt.

A „Két pisztoly“ czimű kávé- és vendégházat ujan rendezvén, mind a t. cz. városi közönség, mind a t. cz. utazók kívánatait lehetőleg jutányosb áron kielégítendő, pontos és kész szolgáltatomat ezennel tisztelettel ajánlom.

Haslinger József.

Nemzeti színház.

Pest, kedden, majus 29-kén, 1849.

DON PASQUALE.

Nagy vigopera 3 felvonásban. Zenéjét írta Donizetti. Olaszból fordította Egressi Benjamin.

Rendező: Szerdahelyi.

Személyek:

Don Pasquale, agg nőtelen	Benza.
Malatesta, orvos, barátja	Füredi.
Ernesto, don Pasquale rokona	Stéger.
Norina, fiatal özvegy, Ernesto kedvese	Lovassi Betti.
Jegyző	Petrik.
Szobaleány	Patakiné.
Udvarmester	Korcsok.
Fodrász	Hubenai J.
Divatárus	Bratka.

Szolgák. Nőcselédek.

Kezdeté 7 órakor, vége 9-kor.